

Ministerstvo financí České republiky
Ing. Tomáš Prouza
náměstek ministra financí
Letenská 15
118 10 P r a h a 1

Vážený pane náměstku,

Využíváme příležitosti vyjádřit se ke konzultačnímu materiálu MF ČR Zprostředkování a poradenství na finančním trhu. Předložený materiál prošel diskusí uvnitř naší firmy a pokusili jsme se o analýzu na základě praktických zkušeností. V příloze jsme se pokusili zformulovat odpovědi na otázky uvedené v konzultačním materiálu ZPFT.

Dovolte mi, abych Vám sdělil, názor, který jsem si udělal na základě diskuse, kterou jste vedl na stránkách Investujeme.cz s panem Rusnokem, ale i na základě názorů některých zástupců firem k uvedené problematice. Celá diskuse byla vedena v odborném duchu a já mám pocit, že Vás diskutující zcela nepochopili. Můj názor tedy je, že bude velmi složité stanovit přesná pravidla a to především s ohledem na složité stanovení přesného vymezení činností zprostředkovatele, poradce a nakonec i tipaře. Proto se domnívám, že by bylo vhodné celý systém zjednodušit do té míry, že na finančním trhu bude působit pouze finanční poradce a odborná úroveň, kterou ten který finanční poradce reprezentuje bude rozlišena úrovní odborné způsobilosti. Odborná úroveň by byla vyznačena na dokladu o odborné způsobilosti „řidičáku“, kterým by se finanční poradce prokazoval u klienta. Pro klienta to znamená, že může být osloven pouze finančním poradcem, jehož odbornou úroveň zjistí z dokladu, kterým se prokáže, popřípadě může být osloven tipařem. Zde se však nabízí otázka zda vůbec takový typ zprostředkovatele zavádět do zákona, jelikož zprostředkovatelskou činnost zná živnostenský zákon. K této úvaze nás vedla skutečnost, že se v celém procesu a diskusi, zapomnělo na klienta – spotřebitele. Pokud se v odborných kruzích hledá složitě kompromis vymezení činností tipaře, zprostředkovatele či poradce, jak se potom má orientovat klient – laik.? Neměli bychom uvažovat z pohledu klienta? Neměli bychom navrhnout jednoduché řešení, které bude srozumitelné právě klientovi? Proto si myslím, že je na místě úvaha jednotného označení finanční poradce, pro všechny kdo budou působit na finančním trhu. To bude pro klienta srozumitelné.

Vydáním jednotného osvědčení „řidičáku“ bude klient informován o tom, že jde o registrovaného finančního poradce, jehož kvalifikace pro prodej sektorových produktů a typu výhradnosti bude na dokladu vyznačena. Jednoduché a srozumitelné.

Navíc provádět čisté zprostředkování v oblasti prodeje finančních produktů v tom samém okamžiku bez poradenství nejde. A pro čisté poradenství, kdy klient odměňuje poradce, na trhu neexistují produkty bez nákladů na provize. Tady navrhuje, pokud v budoucnu finanční poskytovatelé s takovými produkty přijdou, pouze informační povinnost finančního poradce směrem k zájemci, zda je odměňován provizně či přímo klientem.

Rovněž si myslíme, že si zaslouží větší odbornou diskusi výhradní zprostředkovatel. Nesouhlasíme s názorem, že nenabízí kvalitní a komplexní servis klientovi. Pomiňme fakt, že finanční produkty v sektorech dnes snesou vzájemnou konkurenci, a že výhradní zprostředkovatel nemůže znát detailně produkty více partnerů. Výhradní zprostředkovatel musí znát detailně nabízený produkt a umí ho přizpůsobit potřebám klienta, zároveň musí sledovat vývoj na finančním trhu a porovnávat svůj produkt s konkurencí. Rychlou reakcí na analýzu trhu může průběžně ovlivňovat vývoj a kvalitu

nabízeného produktu. Výhradní zprostředkovatel rovněž nabízí vyšší úroveň clientského servisu svým klientům. To jsou výhody, které se dají velmi dobře zhodnotit v kvalitě clientského servisu, tuto úroveň clientského servisu nevýhradní zprostředkovatel nikdy nedocílí. Ovšem je nutné uznat, že na finančním trhu mají své místo obě formy.

Z toho co jsem uvedl vychází i odpovědi na zadané otázky vyplívající z konzultačního materiálu MF ČR Zprostředkování a poradenství na finančním trhu.

Ing. Zbyněk Herzán
Člen dozorčí rady a
oblastní manažer z Brna

Jaroslav Havlík
předseda představenstva

Příloha:
Reakce na otázky

Zprostředkování a poradenství na finančním trhu. Odpovědi na otázky ke konzultačnímu materiálu MF ČR – OTÁZKY

2.3

1. Zvolený obecný model vnesl mezi odbornou veřejnost polemiku a bude komplikované sjednotit názor na obsah činnosti poradce a zprostředkovatele, není zcela zřejmá role tipaře. Pro klienta je to komplikovaný model.
2. Vymezení zprostředkování a poradenství je pro **odbornou veřejnost** srozumitelné. Pro zjednodušení však navrhujeme zřídit pouze finančního poradce popřípadě tipaře.
3. Rozsah pokrytí produktů je postačující. Režim by měl být vztažen i na investiční nástroje, které jsou zároveň devizovými hodnotami.
4. Právě na uvedených strukturách vztahů je zřejmé, že rozdíl mezi vnímáním vztahů zprostředkování a poradenství je téměř shodný. Sjednocením vztahu pod finančního poradce bude i pro klienta srozumitelné.
5. Kritéria stanovit podle úrovně odborné způsobilosti. Nevidíme rozdíl mezi zprostředkovatelem či poradcem v kritériích. Navrhujeme stanovit kritéria podle sektorů, tím se rozliší zaměření jednotlivých finančních poradců a rovněž podtypy rozlišit podle sektorů a z toho vycházejících kritérií. Stanovení kritéria podle sektorů umožní určitou specializaci finančních poradců a bude snadným východiskem pro odbornou kvalifikaci.
6. Míra podrobnosti členění typů finančních produktů je účelná ze všech pohledů. Pravidla pro výkon zprostředkování /kvalifikace/ dle sektorů je smysluplná. Komplexnost je vrcholem postupně kvalifikace podle jednotlivých sektorů. Míra rizikovosti se rovněž stanoví celkem přesně dle sektorů.
7. Zachování první a druhé úrovně poradců je důležité z pohledu zajištění kvality clientského servisu.
8. Dle našeho názoru není účelné vytvářet zvláštní pravidla pro tipaře. Sjednocením všech činností zprostředkovatel, poradce a tipař, pod finančního poradce je vyřešena otázka odpovědnosti i činnosti tipaře jako odpočitatelné položky v nákladech.
9. Jak zamezit obcházení pravidel pro zprostředkování a poradenství prostřednictvím tipařství je nejnějnější tím, že bude součástí námi navrhovaného finančního poradce, který bude odborně kvalifikován jako tipař. Tak, že samostatná činnost tipaře zanikne.
10. Navrhujeme možnost spolupráce dvou zprostředkovatelů 1.úrovně např. z pohledu zákona 38/2004 Sb. dvou agentů. Odpovědnost za zprostředkovatele 2.úrovně nese jeho „mateřský“ zprostředkovatel 1.úrovně. Další řetězení není však možné.
11. Terminologie pro odbornou veřejnost je srozumitelná.

OTÁZKY

3.3

12. i 13. Protože navrhujeme sjednocení pojmů zprostředkovatel a poradce do finančního poradce, domníváme se, že bude výstižné stanovit předpoklady k udělení oprávnění k výkonu dle jednotlivých sektorů. Využijme poznatků sektorů investic a pojištění.

14. Přípuštění volby mezi použitím regulatorního kapitálu a pojištění odpovědnosti – případně kombinací, bude do budoucna využíváno malými českými firmami bez zázemí v zahraničním kapitálu. Proto tyto alternativy podporujeme.

15. Pojištěním by mělo být kryta především veškerá prokazatelná újma klientům, způsobená prokazatelně chybou finančního poradce. A to vždy do výše vzniklé škody. Finanční poskytovatelé se však doposud „nehrnou“ s nabídkou pojištění pro koncového poradce tzn. pro podřízeného pojišťovacího zprostředkovatele.

16. Dle prozatímní praxe je úroveň pojistného krytí vyplývající ze směrnic EU dostatečná.

OTÁZKY

4.4

17. Jednoznačně jsme pro jednotnou a veřejně dostupnou formu registrace pro všechny finanční poradce. Kvalifikace by měla být doložena odbornou způsobilostí, která je podkladem pro povolení „řidičák“.

18. Registraci strukturovat dle výše uvedené matice za předpokladu sloučení do pojmu finanční zprostředkovatel.

19. V rámci sjednocení podmínek na finančním trhu, je rozumné vyžadovat stejné podmínky i pro odborné zaměstnance, kteří mají vykonávat poradenskou činnost s podmínkami stanovenými pro finanční poradce.

OTÁZKY

5.3

21 a 22 . V důsledku navrhovaného sloučení do pojmu finanční poradce navrhujeme, aby finanční poradce měl střední školu, praxe - u výhradního bez praxe a základní stupeň odborné způsobilosti, u nevýhradního ½ roku a střední popř. vyšší stupeň odborné způsobilosti.

23. Omezení platnosti odborné zkoušky je adekvátní.

24. Aktualizační vzdělávací školení by mohlo stačit u sektorů : spořicíh a úvěrových produktů
financování bydlení

25. Aktualizační vzdělávací programy by měly mít charakter povinných seminářů s obsahem zaměřeným na aktuální vývoj příslušného sektoru.

OTÁZKY

6.4

26. Rozsah povinností při jednání k zákazníkům je adekvátní.

27. Zákazníky není vhodné rozlišovat.

28. Způsob podávání informací je vhodný.

29. Nám se osvědčil způsob uplatňovaný v rámci sektoru pojištění. Informační povinnost dle §21 zákona č. 38/2004 Sb. Aby se předešlo administrativní zátěži poradců musí být informační povinnost stejná u všech sektorových produktů tak, aby stačil jeden formulář.

30. Osoba/organizace, která by vydávala průkaz odborného zaměstnance by měla splňovat nejvyšší stupeň odborné způsobilosti, mít od ČNB schválen systém vzdělávání. Doporučujeme ponechat složení zkoušek základního stupně odborné způsobilosti i na akreditovaných zprostředkovatelích 1. úrovně.

31. Oprávnění přijímat finanční prostředky od klientů - navržená pravidla jsou akceptovatelná.

32. Navržená informační povinnost je adekvátní.

OTÁZKY

7.2

33. Veškeré uvedené povinnosti, alespoň za naší zkušenosti, jsou již dnes předmětem smluv mezi finančním poskytovatelem a zprostředkovatelem.

34. Povinnosti uvedené v bodě 7.1 mohou být stanovena zákonem

OTÁZKY

8.4

35. Model dohledu ponechat v rozsahu zákona 38/2004 Sb. a vyhlášky k tomuto zákonu. Navrhujeme však vypustit z vyhlášky povinnost hlásit objemy obchodů pro konkrétní pojišťovny / poskytovatele FP / - pouze obchody celkem

36. Reakce dohledu ČNB by podle našeho názoru měla být na základě kvalifikovaného podnětu, např. finančního ombudsmana, nebo jakéhosi samoregulátora profesní organizace.

37. Dohled na profesní organizace provádět pouze v rozsahu jejich povinnosti sdělit členy / většinou zprostředkovatele 1. úrovně / a počty jejich zprostředkovatelů 2. úrovně, povinnost zveřejnit stanovy organizace a strukturu a vytvoření a dodržování etického kodexu. V případě profesních organizací zapojených do procesu povolování činností, zkoušek atd. postupovat dle bodu 9.1

38. ano informace jsou dostačující

OTÁZKY

9.2

39. ano

40. rozhodnutí o registraci plně ponechat v pravomoci ČNB, organizace by mohla pouze plnit doporučující funkci.

41. licenci pro: povinné odborné zkoušky základního stupně, nadstavbové zkoušky pro finanční poradce,

42. minimálně 5 členů – právnické osoby, fyzické osoby neomezeně.

43. Jedna ze základních seznamovacích podmínek finančního poradce klienta je seznámit klienta s postupem případné stížnosti. První stupeň pro řešení stížnosti klienta je právnická osoba jejíž jménem finanční poradce jedná, druhý stupeň je profesní organizace, ve které je finanční poradce /práv.osoba/ sdružen, popřípadě institut finančního ombudsmana. Druhý stupeň dle svých vnitřních pravidel bude informovat dohled ČNB.

OTÁZKY

10.

1. při splnění podmínek ochrany osobních údajů ze strany „nového“ zprostředkovatele, klientovi může poskytovatel finančního produktu oznámit např. ve výročním dopise popř. při zasílání předpisů tuto změnu

2. pravidla nastavit jednotně,

- nedělat rozdíl např. mezi výhradním zprostředkovatelem a podřízeným zprostředkovatelem, že jeden může vybírat pojistné a druhý ne

- stejná povinnost odborné způsobilosti jak u zaměstnanců tak zprostředkovatelů,

- zkrátit dobu registrace, zprostředkovatelé jsou v nevýhodě oproti zaměstnancům, zaměstnanec může vykonávat činnost druhý den po složení odborné zkoušky, u zprostředkovatele to může být po 60 resp. 120 dnech.

- možnost spolupráce mezi dvěma zprostředkovateli 1.úrovně a jejich sítí – PPZ. Někteří poskytovatelé finančních služeb mohou z ekonomických důvodů rušit počty obchodních zastoupení – méně významní zprostředkovatelé z hlediska objemu jejich výkonu – to ovšem neznamená, že nemají kvalitní obchodní a klientský servis. Nechtějí však přijít o svoji identitu a potřebují se s někým spojit kdo má vazbu na dotyčného poskytovatele finančních služeb. Odpovědnost za své zprostředkovatele však musí nést oni. Další „řetězení“ již nepřipadá v úvahu. Je zde taktéž povinnost takovou spoluprací dvou zprostředkovatelů poskytovateli finančních služeb oznámit.